

BUVOLÍ ROZHLEDY

11.března 2010   cena : k nezaplacení

Milí čtenáři,

přinášíme Vám již druhé číslo našeho pravidelně nepravidelného občasníku, který Vám opět přináší informace o dění všemělců, kteří si říkají „Buvol“.

Úvodem jedna doplňující informace:

V minulém čísle jsme uvedli, že skupinu Buvol tvoří čtyři členové a jedna členka, dojíždějící za posluchači až z daleké Moravy.

Dnes, okolnostmi donuceni, musíme tuto informaci poupravit, protože za laskavého svolení všech stávajících členů se Buvol nepatrně rozšířil a dámy-taktéž nepatrně-zvýšily své skóre na 2:4. Nová členka nevyniká ani výškou, ani mírou svého umění ve hře na mandolínu, a jak snímek napovídá, nerada se fotí.

Nyní se však vrátíme k náplni dnešního čísla, ve kterém jsme se tentokrát zaměřili na aktuality ze soukromí umělců.

Jistě Vás zajímá, jak mohou tak slavní lidé trávit chvíle zaslouženého odpočinku a která exotická místa během své dovolené navštíví. Jak se dá zachovat anonymita tak známých tváří? Odpověď naleznete v následujících řádcích.

Již koncem měsíce června se členové skupiny sešli na blíže neurčené travnaté ploše u dolanského mostu přes řeku Berounku, kde si během krátkého časového období vystavěli plátěná přístřeší. Panovala zde srdečná

atmosféra umocněná několika mnoha lahvemi lahodného moků a známé melodie se linuly od bílého dne až do jindy tiché noci.

Členové Buvola připomínali za setmění velké světlušky, které nešlo přehlédnout, neboť se jim zdroj světelné energie přesunul mnohem výš, než je obvyklé.

Ve chvílích hudebního volna vytvořili členové kapely jakéhosi „masírovacího hada“, ke kterému se připojil i neznámý exhibicionista omotaný campingovými lůžkovinami a odhalující své dolní končetiny.

Před vyplutím bylo nutné zkontrolovat tělesný i duševní stav posádky a odstranit přísáté cizopasníky, kteří by členům výpravy pili krev a tím jí ubírali síly, neboť další dny dovolené byly tráveny loďmo. Opomenuta nebyla ani stomatologická prohlídka.

Cestou panovala pohoda, ať pálilo slunce, či posádku smáčel déšť.

Následující fotografie zachycuje světoznámého banjistu v akci, při které bravurně sjel jez a aplaus přihlízejících suchozemců nebral konce.

Zpráva o cestě našich umělců se údolím řeky rychle šířila a na tábořištích je netrpělivě očekávaly davy fanoušků, kteří loudili autogramy a jejich touha zahrát si s Buvolem byla bezbřehá.

Nebudeme zastírat, že posádku potkalo i několik nebezpečných chvil, kdy byl bezprostředně ohrožen jejich život. Ve vypjatých situacích se naštěstí vždy našel statečný záchránce.

Další snímek zachycuje naše invalidní spoluobčany, kteří výpravu přece jen přežili.

„Tento způsob léta nám naprosto vyhovuje“, libovali si pánové s lahví rumového nápoje a retkem v ruce. Zásadním způsobem tak změnil scénář k již legendárnímu filmu. Věříme, že se najde schopný režisér, který natočením nové verze filmu zásadním způsobem ovlivní dějiny kinematografie.

Během dovolené absolvovali účastníci zájezdu také lekci čínštiny, ve které Mgr. Bc. lektor Štichi odvyprávěl tradiční pověst O Čertově skále v nám tak blízkém jazyce-čínštině.

Zde uvádíme několik nejpoužívanějších slovních obrátů:

Dobrý den.

Ni-chao.

Jsem Čech.

Wo št'ie kche žen.

Kolik to stojí?

Tuo-šao čchien?

To je příliš drahé.

Tchaj kuej-le.

(Tento výraz byl žáky využíván zejména v místních pohostinstvích ke konci dovolené).

Jak se jmenujete?

Čching wen, nin kuej sing?

(Tento výraz používán při identifikaci těl pozůstalých spolužáků.)

A následuje u žáků nejoblíbenější slovní spojení-

Neumím čínsky.

Wo pu chuej šmo chaj jü.

Dny ubíhaly a na posádce se postupně začínala projevovat únava z probdělých nocí. Usínali mladí, staří, v sedě, vleže, kdekoliv.

A jak docházely síly, docházely i finanční prostředky. Někteří z členů flotily byli dokonce v tak zoufalém stavu, že vyklepávali poslední zakutálené drobné fyzicky dost náročným způsobem.

Smutné bylo, když nevypadlo nic.

Částečně se lodní výpravy zúčastnila i budoucí maminka Bára W., která dbala na pravidelný přísun vitamínů ve formě tvarohových koláčů a nezanedbávala ani pitný režim. To proto, aby byla holčička veselá a hravá.

Až bude jednou Emička vládnout českým jazykem-a to si pište, že jako správná ženská bude-komentář k této fotografii bude následující: „Toto jest matička moje a tatíček můj.“

Všem, kteří mají zásluhu na tom, že se Emička narodila, srdečně blahopřejeme. Taktéž i prarodičům. A Emičce přejeme za všechny sudičky šťastný a dlouhý život.

Začátkem měsíce října vyrazili naši umělci a jejich rodinní příslušníci jako již tradičně do malebné chaloupky v Kytlici, aby zde načerpali inspiraci a zdokonalili repertoár. Hudebníci zde jedli, pili, hodovali-někteří více, jiní méně-hodnotnou stravu.

Pamatovalo se i na zvířátka-Pegynu a Králíčka.

Umělci nám ukázali nejen svá pozadí, ale i popředí.

Pozitivní je, že ani houby nasbírané v přílehlém lesním porostu, neohrozily Členy kapely na zdraví, ani na životě.

Dny a měsíce ubíhaly a tradiční večerní koncert se vyjimečně konal ve školním vzdělávacím zařízení a byl spojen s exkurzí do dílen ukrývajících ve svých útrobách různé dopravní prostředky.

A pak už se jen přálo, hrálo a zpívalo.

Když se přiblížil čas vánoční, vystupoval Ďuvol na svém starém známém místě v Kolibě v Dolínku.

Květinová delegace nejprve popřála všem svátek slavicím

a ženy většího i menšího vzrůstu zaujaly přítomné fotografy natolik, že vytvořili jejich společné foto.

Další program chvílemi připomínal text písně „kluci s klukama“, „holky s holkama“,

až došel k závěru „kluci s holkama“.

Zlatým hřebem večera však byla oslava 50.narozenin publikem milovaného V.Š.Králíčka.

Dlouhá řada gratulantů nebrala konce. Ženy se při gratulacích přibližovaly víc a víc, až se jedné z nich podařilo oslavence políbit.

Našlo se i několik zástupců z řad mužského pohlaví, ti však zůstali u tradičního potřesení pravicí.

Před rozbalováním dárků předvedl oslavenec své vrcholné kouzelnické číslo, které okoukal od svého méně známého kolegy D. Coperfielda.

Z tajných zdrojů víme, že králíček se v domácnosti mága zabydlel a těší se dobrému zdraví.

Publikum odměnilo oslavence bouřlivým potleskem a šťastnými úsměvy.

Další dárky na sebe nenechaly dlouho čekat. Králíčí rodina se rozšířila o další dva členy, z nichž jeden oblékl hasičský stejnokroj a baterie Duracel,

a druhý přijel na lodi se stejným pohonem. Náš oslavenec, jakožto správný vodák, hned prozkoumal, jestli nemá v lodi díru vel-vel-velkou.

Mnoho dárků neslo podobu samotného oslavence, další připomínaly jeho kulatiny a podléhaly zkáze.

Laické veřejnosti se mohl zdát trochu provokativní nápis na oděvu, který oslavenec taktéž dostal. Nápis „Váš požár moje radost“ by opravdu nemusel být vnímán u poškozených kladně.

Za zmínku stojí též jakýsi futrál neboli pouzdro s bambulkami, který oslavenci předala delegace z NDR i s podrobným návodem k použití.

Další dny života osladila Králíčkově mrkvička ve slavnostní kytici a dny roku 2010 bude připomínat Králíčkův kalendář.

S gratulací se připojuje i naše redakce.

Krátce po rozdání dárků oslavenci, dorazil na sváteční vystoupení Buvola i V.I.P.host Ježíšek, aby rozdál dárky i ostatním, kteří nezlobili.

Kupodivu i členové Buvola pod stromečkem pár dárečků našli. Zřejmě se našla i chvílka, kdy byli hodní.

Slušivá trička, jejichž zelená barva udělala největší radost dvornímu skladateli kapely, dostali všichni členové a členky. Chlapci bůhvíproč ukázali trička zezadu, děvčata pochopitelně zapózovala s hudebními nástroji a ukázala trička s logem Buvola zepředu. Zatímco rumbakoulařce kapely nový oděv slušel, mandolinistka od té chvíle připomínala vojenského zběha.

Aby se členové hudebního tělesa vyspali na svá vystoupení vždy dorůžova, nadělil jim Ježíšek také polštářky a by nedošlo k záměně, pojistil je výšivkou jména a pro jistotu i hudebního nástroje.

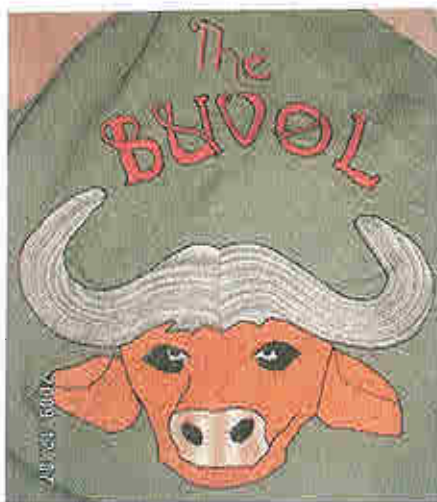
Basista D.Š.Pinda byl z nastalé situace dá se říci vykulený, neboť dostal polštářky hned dva.

K dobrému posazení a zabarvení hlasu pomůže hudebníkům bezejmenná lahev, jejíž procenta alkoholu jsou opravdu vysoká. Protože Králíček zpívá minimálně (a většinou jen to, že vždycky chtěl být tram-p a v lese si založit cam-p), bylo na lahvi jednoznačně uvedeno, že je pro Buvola „bez Králíčka“.

Aby byl estetický dojem skupiny dokonalý, od Vánoc umělci rozdávají autogramy na zbrusu novém ubrusu, který nenechává sebemenší prostor k pochybám, že se jedná o kapelu Buvol.

Je to již 30 let, co se Buvol narodil.

Tenkrát byl ještě malé nezkušené zvířátko, které během let získávalo zkušenosti, aby vyrostlo ve velké a šikovné zvíře.

Dovolte nám tedy, abychom všem, kteří Vám rozdávají radost prostřednictvím písniček, popřáli ještě mnoho dalších let, kdy jim to bude dokonale ladit, hrát a zpívat, aby jste Vy-posluchači, byli spokojeni a svět byl hezčí.

Celé „Buvolí rodině“ jen to nejlepší

přeje

Vaše redakce